

Republika Hrvatska
Općinski sud u Osijeku
Europska avenija 7
31000 Osijek

Poslovni broj: Pr-119/2024-33

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D U

Općinski sud u Osijeku, po sutkinji Heleni Topić Vuković, u pravnoj stvari tužitelja Ivana Pejića iz Semeljaca, Kralja Tomislava 65, OIB: 36654211965, zastupanog po punomoćniku Saši Čačiću, odvjetniku u Vinkovcima, protiv tuženika TEHNO - ELEKTRO d.o.o. za elektromontažu i građevinarstvo sa sjedištem u Đakovu, Augusta Cesarca 3, OIB: 11657560751, zastupanog po punomoćniku Domagoju Pejiću, odvjetniku u Osijeku, radi naknade štete, nakon održane i zaključene glavne i javne rasprave 7. rujna 2026., u nazočnosti zamjenika punomoćnika tužitelja i punomoćnika tuženika, te uz javnu objavu presude, 2. listopada 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku TEHNO-ELEKTRO d.o.o., Augusta Cesarca 3, Đakovo, OIB 11657560751, da tužitelju Ivanu Pejić, Semeljci, Kralja Tomislava 65, OIB 36654211965, na ime naknade pretrpljene neimovinske štete isplati iznos od 13.200,00 EUR-a (trinaesttisućadvjestoeura) sa zateznim kamatama tekućim od 26. travnja 2016. pa do isplate, po stopi do 31. prosinca 2022. koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanje kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, a od 1. siječnja 2023. do 31. prosinca 2023. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 1. siječnja 2024. do isplate po stopi koja se određuje sa svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja, sve u roku 15 dana.

II. Nalaže se tuženiku TEHNO-ELEKTRO d.o.o., Augusta Cesarca 3, Đakovo, OIB 11657560751, da tužitelju Ivanu Pejiću. Semeljci, Kralja Tomislava 65, OIB 36654211965, na ime naknade imovinske štete isplati iznos od 2.592,00 EUR-a (dvijetisućpetstodevedesetdva eura) sa zateznim kamatama tekućim od 2. listopada 2026. pa do isplate, po stopi koja se određuje sa svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja, sve u roku 15 dana.

III. Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev u dijelu preko dosuđenog iznosa neimovinske štete, odnosno za iznos od 40.555,72 EUR-a sa zateznim kamatama tekućim od 26. travnja 2016. pa do isplate, kao i u dijelu preko dosuđene naknade imovinske štete, odnosno za iznos od 4.044,14 EUR-a sa zateznim kamatama, kao i u dijelu zateznih kamata koje su na imovinsku štetu u iznosu od 2.592,00 EUR-a tekle od 18. travnja 2017. do 1. listopada 2026.

IV. Nalaže se tužitelju Ivanu Pejiću da tuženiku TEHNO-ELEKTRO d.o.o. naknadi trošak parničnog postupka u iznosu od što sveukupno iznosi 1.200,00 EUR-a (tisućudvjestoeura) sa zateznim kamatama tekućim od 2. listopada 2026. pa do isplate, po stopi koja se određuje sa svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja, sve u roku 15 dana.

V. Odbija se kao neosnovan tužiteljev zahtjev za naknadu troška postupka preko dosuđenog dijela troška postupka.

VI. Odbija se kao neosnovan tuženikov zahtjev za naknadu troška postupka.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi navodi da je 15. travnja 2014. u svojstvu zaposlenika na probnom radu u trgovačkom društvu TEHNO-ELEKTRO d.o.o. u Semeljcima, za vrijeme izvršavanja radnih zadataka zadobio ozljedu u vidu prijeloma donjeg kraja lakta te leziju lijevog ulnarnog i medijalnog živca. Tužitelj je kao posljedicu ozljeđivanja trpio izrazito slabu funkciju i snagu lijeve šake, uz gubitak mišićne mase na istoj ruci, s tim da je tužitelj ljevak, također je obolio od anksioznog poremećaja i depresije. Proveo je dvije godine na liječenju u Bizovačkim toplicama. O navedenom štetnom događaju nije sačinjen zapisnik o ozljedi na radu, niti je tuženik ozljeđivanje prijavio nadležnim institucijama, naime tužitelj kao radnik u vrijeme ozljeđivanja nije htio podnositi prijavu protiv tuženika zbog lojalnosti prema njemu. Navedenom štetnom događaju bili su prisutni svjedoci. Nadalje, tuženik sa tužiteljem nije zaključio pisani ugovor o radu, a nije niti izdao pisanu potvrdu o sklopljenom ugovoru niti mu je isplaćena plaća za osam dana provedenih na radu u svojstvu pomoćnog radnika, međutim sukladno članku 12. Zakona o radu, propuštanje zaključivanja ugovora o radu u pisanom obliku ne utječe na postojanje i valjanost istoga, a sukladno stavku 3. istoga članka Poslodavac je dužan prije početka rada izdati radniku pisanu potvrdu o sklopljenom

ugovoru, dok je stavkom 4. propisano da ako poslodavac ne izda navedenu potvrdu te ne zaključe ugovor o radu u pisanom obliku, smatra se da je s radnikom sklopio ugovor o radu na neodređeno vrijeme. Slijedom navedenog, tužitelj smatra da je ugovor o radu sklopljen, unatoč tome što je tuženik postupio protivno članku 12. stavku 3. i 5., odnosno što nije dostavio prijavu na obvezno mirovinsko i zdravstveno osiguranje oštećeniku u zakonskom roku. Nadalje, tužitelj nije bio upoznat s propisima o radnim odnosima, niti organizacijom i zaštitom zdravlja i sigurnosti na radu čime je Poslodavac povrijedio odredbu članka 6. stavka 2. Zakona o zaštiti na radu, slijedom čega proizlazi da na strani Poslodavca postoji prekršajna odgovornosti. Tužitelj je Ivan Pejić, star 25 godina koji je pretrpio neimovinsku štetu u vidu povrede prava osobnosti – prava na život i zdravlje, u vidu umanjenja opće životne aktivnosti, odnosno ulaganja pojačanih napora od 70% u odnosu na zdravstveno stanje oštećenika prije ozljeđivanja, pretrpljenih fizičkih boli (jaka bol 7 dana, srednje 15 dana i lake 180 dana) i pretrpljenog straha (primarni 5-10 minuta, sekundarni – jaki 1 dan, srednji 45 dana i laki 90 dana) što je razvidno iz medicinske dokumentacije i blažeg naruženja u vidu nastalog ožiljka na desnoj ruci vidljivog trećima. U odnosu na imovinsku štetu, ista se sastoji od troška tuđe pomoći i njege za čitavog trajanja liječenja u trajanju od po osam sati dnevno. Daljnja imovinska šteta se sastoji i u svakodnevnim troškovima prijevoza tužitelja na rehabilitaciju Bizovačke toplice te Klinički bolnički centar Osijek. Nadalje, tužitelj cijelo vrijeme osjeća bolove u predjelu pretrpljenih ozljeda, a njegovo je liječenje završeno, uz mišljenje da je njegovo zdravstveno stanje trajno, uz nemogućnost ikakvog bitnijeg poboljšanja.

1.1. Nadalje, tijekom postupka tužitelj je naveo da je u tužbi predložio računalno vještačenje na okolnost komunikacije SMS porukama koje su bile dostavljene kao dokaz, navodeći da je bila dostavljena i komunikacija SMS porukama s naznačenim Goranom Korajcem i Darijom Kubatkom, iz čega je razvidno da je predložio izvođenje i tog dokaza. Tužitelj je tijekom postupka uredio tužbeni zahtjev i to na ročištu održanom 21. studenog 2024. na način da je novčane iznose izrazio u eurima, te ispravio toč. II. tužbenog zahtjeva na način da umjesto neimovinske štete treba ispravno stajati imovinska šteta.

1.2. Nakon provedenog medicinskog vještačenja, tužitelj je u podnesku od 23. veljače 2026. naveo da ima primjedbe na nalaz i mišljenje vještaka Daria Lizatovića, dr.med., navodeći da je kontradiktorno mišljenje medicinskog vještaka da bi pretrpljeni i budući duševni bolovi zbog smanjenja životne aktivnosti iznosili 20 %. Naime, naveo je, iz nalaza i mišljenja vještaka nije razvidno koje je kriterije isti uzeo u obzir prilikom izrade svog nalaza i mišljenja. Nadalje, nakon što je vještak usmeno iznio nalaz i mišljenje, tužitelj je naveo da iz mišljenja vještaka nedvojbeno proizlazi uzročno posljedična veza između načina ozljeđivanja i zadobivenih ozljeda. Nadalje, naveo je da je vještak svojim očitovanjem ukazao nedvojbenim da je do ozljeđivanja tužitelja došlo uslijed spoticanja na viljuškar i pada direktno na lijevi lakat, jer nije mogao na vrijeme ispustiti teret iz ruku i dočekati se na ispružene ruke. U odnosu na utvrđivanje visine tužbenog zahtjeva, naveo je, vještak je obrazlažući svoju ocjenu iskazao da je radna aktivnost tužitelja svakako umanjena, ali da se ne može izjasniti točno kolika je preostala radna sposobnost, jer to nije u domeni njegova vještačenja, dok je o visini ocijene smanjene životne aktivnosti ostao kod svoje ocijene iz pisanog nalaza i mišljenja, pa s obzirom na navode vještaka da nije u njegovoj domeni izjasniti se kolika je preostala radna sposobnost, predložio je sudu da odredi novo

vještačenje po specijalisti medicine rada na okolnost utvrđenja umanjenja radne sposobnosti te nakon izrade istoga kombiniranu ocjenu vještaka traumatologa i medicine rada o visini pojačanim naporima koje će u budućem životu i radu morati ulagati. Nadalje, naveo je da je ocjena dr. Lizatovića prenisko iskazana i suprotna okvirnim mjerilima iskazanim u Tablicama za ocjenu funkcionalnih poremećaja kod tjelesnih ozljeda, a koje je dostavio sudu kao dokaz osnovanosti istaknutih prigovora.

2. U odgovoru na tužbu tuženik navodi da se protivi u cijelosti tužbenom zahtjevu i u osnovi i u visini. Oспорava navode da je tužitelj stradao za vrijeme izvršavanja radnih zadataka u svojstvu zaposlenika na probnom radu kod tuženika. Tuženik ističe da tužitelj nikad nije bio njegov radnik, a kako s njim nikada nije zaključio pisani ugovor o radu, ne postoji ni obveza izdavanja pisane potvrde o sklopljenom ugovoru o radu, prijave na osiguranja, prijavljivanja ozljede na radu i sl. Slijedom navedenog proizlazi da ne postoji odgovornost tuženika za štetu.

2.1. Tuženik tijekom postupka ističe da se ugovor o radu, u skladu sa odredbama Zakona o obveznim odnosima smatra sklopljenim kada su se stranke usuglasile o svim bitnim sastojcima ugovora. Ističe da iz iskaza tužitelja proizlazi da se stranke nisu dogovorile o plaći, također navodi da postoje proturječja glede naziva posla, opisa posla, trajanja probnog rada te je očito da ugovor o radu nije sklopljen. Naglašava da tijekom postupka nije saslušan niti jedan svjedok koji bi neposredno svjedočio samom događaju. Također navodi da u slučaju kada bi se dokazalo da se tužitelj ozlijedio na radu, njegovo ozljeđivanje bilo bi posljedica tužiteljeve krajnje nepažnje zato što njegovo hodanje unatrag nakon što je prethodno čuo i vidio viličar predstavlja skrivljeno, neodgovorno i nesavjesno ponašanje na radnom mjestu koje se tuženiku ne bi moglo pripisati u odgovornost. Tijekom postupka je također istaknuo prigovor promašene pasivne legitimacije.

3. Općinski sud u Osijeku je rješenjem od 23. studenog 2020. utvrdio je da je tužba u predmetnoj stvari povučena. Nakon što je doneseno pobijano rješenje, tužitelj je 7. prosinca 2020. podnio zahtjev za povrat u prijašnje stanje, navodeći da na zakazano ročište nije mogao pristupiti zbog kvara na osobnom automobilu, a koji prijedlog je Općinski sud u Osijeku rješenjem od 14. svibnja 2021. odbacio kao nepravodoban. Povodom žalbe tužitelja Županijski sud Zagrebu donio je rješenje od 27. rujna 2021. kojim se uvažava žalba te se ukida rješenje Općinskog suda u Osijeku od 14. svibnja 2021. i predmet se vraća istom sudu na ponovni postupak. Nadalje, rješenjem Županijskog suda u Zagrebu broj od 27. rujna 2021. se uvažava žalba tužitelja i ukida rješenje Općinskog suda u Osijeku od 23. studenog 2020. U ponovljenom postupku ovaj sud je rješenjem Općinskog suda u Osijeku od 23. ožujka 2023. odbacio prijedlog tužitelja za povrat u prijašnje stanje kao nedopušten. Navedeno rješenje je pravomoćno.

4. Za napomenuti je da je ovaj sud u ovoj pravnoj stvari donio presudu br. Pr-4438/2021-13 od 19. travnja 2024., a koja presuda je ukinuta rješenjem Županijskog suda u Rijeci br. GŽ-1090/2024-3 od 10. srpnja 2024., te je predmet vraćen ovom sudu na ponovni postupak. Iz navedenog rješenja proizlazi da je potrebno u ponovljenom postupku odlučiti o provođenju dokaza računalnim vještačenjem na okolnosti predložene u tužbi, te će potom ponovno raspraviti sve činjenice i odlučiti o potrebi provođenja medicinskog vještačenja.

5. Radi utvrđenja pravno relevantnih činjenica sud je tijekom dokaznog postupka pročitao medicinsku dokumentaciju za tužitelja (list 4-43), presliku SMS poruka (list 51-53), potvrdu HZMO-a za tužitelja (list 55), Plan zaštite od požara i tehnoloških eksplozija (list spisa 193-211), dopis Centra za forenzična ispitivanja, istraživanja i vještačenja Ivan Vučetić (list spisa 224-229), dopis Hrvatskog Telekom d.d. (list spisa 244), Nalaz i mišljenje vještaka (list spisa 250-255), očitovanje vještaka (list spisa 262), Tablice za ocjenu funkcionalnih poremećaja sadržane u Uredbi o metodologijama vještačenja (list spisa 273), te je saslušao svjedoke, tužitelja, zakonskog zastupnika tuženika i vještaka.

5.1. U ponovljenom postupku sud je usvojio dokazni prijedlog tužitelja za provođenjem računalnog vještačenja po Centru za forenzična ispitivanja, istraživanja i vještačenja Ivan Vučetić iz Zagreba, te je zatražio od tužitelja da dostavi svoj broj, brojeve osoba s kojima je komunicirao SMS porukama (preslik SMS poruka koje su priložene u tužbi), te je sud zatražio od Hrvatskog Telekom d.d. podatak o tome tko je vlasnik mobilnog broja 098/359-550 te da dostave sudu, ako mogu, izlistani sadržaj komunikacije između tužiteljevog broja i tuženikovog broja za razdoblje od 1. veljače 2014. do 1. srpnja 2014., kao i podatak postoji li evidencija o tome je li između brojeva 098/359-550 i 099/201-8874 postojalo kontakta bilo putem SMS poruka, bilo putem poziva i tu u razdoblju od veljače do srpnja 2014., uključujući mjesec srpanj.

5.2. Iako je sud odredio provođenje računanog vještačenja po vještacima iz Centra za forenzična ispitivanja, istraživanja i vještačenja Ivan Vučetić, vještaci su izvijestili sud da je pregledom dostavljenog materijala utvrđeno da je isti pravilno pakiran i pravilno označen, ali da se primijenjenim metodama ispitivanja nije moglo pristupiti podacima na mobilnom uređaju jer je isti u neispravnom stanju, ne može se pokrenuti operativni sustav, a samim time niti uređaj podesiti za ostvarivanje pristupa podacima i izradu forenzičke kopije uređaja. Zbog činjenice da je mobilni uređaj neispravan i da se nije mogao pokrenuti operativni sustav sud nije mogao provesti računalno vještačenje.

5.3. Sud je na ročištu koje je održano 18. srpnja 2026. odbio dokazni prijedlog tužitelja za suočavanjem Daria Kubatke i Gorana Korajca sa tužiteljem, kao i dokazni prijedlog za saslušanjem Tihomira Doke, jer isto nije bio predložen prije zaključenja prethodnog postupka, a osim toga odlučne činjenice su u dovoljnoj mjeri raspravljene pa nije bilo potrebno izvoditi daljnje dokazne prijedloge.

5.4. Na ročištu koje je održano 7. rujna 2026., sud je odbio dokazni prijedlog tužitelja za provođenjem vještačenja po vještaku medicine rada na okolnost utvrđenja umanjenja radne sposobnosti, kao i prijedlog za kombiniranu ocjenu vještaka traumatologa i medicine rada o visini, pojačanim naporima koje će u budućem životu i radu morati ulagati tužitelj. Naime, tužbom i tužbenim zahtjevom, tužitelj je zahtijevao naknadu imovinske štete (tuđa pomoć i njege, te trošak prijevoza), te neimovinsku štetu zbog povrede prava osobnosti i to zbog pretrpljenog straha, bolova, naruženosti, umanjenja opće životne aktivnosti, pa je predloženo vještačenje na te okolnosti po vještaku odgovarajuće specijalizacije. Dakle, tužitelj u tužbi i tijekom postupka nije zahtijevao naknadu štete zbog navodno smanjenje radne sposobnosti pa je stoga sud odbio dokazni prijedlog za provođenjem vještačenja po vještaku medicine rada jer se tužbeni zahtjev niti ne odnosi na taj vid štete, te tijekom postupka nije bilo potrebno niti utvrđivati preostalu radnu sposobnost. Osim toga,

Tablice za ocjenu funkcionalnih poremećaja sadržane u Uredbi o metodologijama vještačenja (list spisa 273) se odnose na utvrđivanje invaliditeta u postupcima, a što nije niti bilo predmet ovog postupka.

6. Tijekom postupka je sporna osnova i visina tužbenog zahtjeva, odnosno sporno je li tužitelj bio u radnom odnosu kod tuženika i je li se štetni događaj dogodio na mjestu i na način kako to tužitelj opisuje. Tuženik je istaknuo i prigovor promašene pasivne legitimacije.

7. Među strankama nije bilo sporno da tužitelj i tuženik nisu sklopili pisani ugovor o radu.

8. Tužbeni zahtjev je djelomično osnovan.

9. Iz SMS korespondencije sa kontaktom „Korajac“ proizlazi da istom 15. travnja u 5,19 sati upućena poruka s upitom ide li na posao na što mu „Korajac“ odgovara da ide. Nadalje, „Korajac“ 16. travnja u 22,23 sati šalje poruku u kojoj pita je li doma i kako je, na što mu 16. travnja u 22,31 odgovora da je dobro te da je u bolnici i da čeka operaciju, na što mu istog dana u 22,29 sati „Korajac“ odvrća da nije imao sreće i da se to njemu moglo dogoditi.

9.1. Iz SMS korespondencije sa kontaktom „Dario posao“ proizlazi da je 15. travnja u 17,14 sati istom upućena poruka u kojoj pošiljatelj navodi da je ostao u bolnici te da je sutra operacija na što mu navedeni kontakt 15. travnja u 17,09 šalje poruku u kojoj navodi da mu želi sreću. Iz SMS korespondencije sa kontaktnom „Ivica Prodanovic“ proizlazi da je istom 5. travnja u 10,40 sati upućena poruka u kojoj pošiljatelj navodi da mu je Tihomir Doko rekao da mu se javi u vezi posla na što mu istog dana u 10,36 odgovara i navodi da mu se javi kada stigne. Navedeni kontakt 6. travnja u 20,46 šalje poruku u kojoj navodi da sutra u 7 sati ujutro dođe u radnom odijelu u Viškovce pa će popričati i potom ga poslati na probni rad u Viškovcima. Dana 15. travnja u 19,26 navedenom kontaktu je upućena poruka iz koje proizlazi da zbog današnje nezgode neće biti sutra na poslu jer je smrskao cijeli lakat i mora na operaciju. Navedeni kontakt mu istog dana u 19,25 odgovara porukom iz koje proizlazi da mu je žao što je tako ispalo i da mu je rekao da treba prvo čuvati sebe i ljude oko sebe.

9.2. Ovdje se ističe, a kao što je već prethodno navedeno, da je sud u ponovljenom postupku usvojio dokazni prijedlog tužitelja za provođenjem računalnog vještačenja radi utvrđenja komunikacije između tužitelja i zakonskog zastupnika tuženika po Centru za forenzična ispitivanja, istraživanja i vještačenja Ivan Vučetić iz Zagreba, te je zatražio od tužitelja da dostavi svoj broj, brojeve osoba s kojima je komunicirao SMS porukama (preslik SMS poruka koje su priložene u tužbi), a sud je zatražio i od Hrvatskog Telekom d.d. podatak o tome tko je vlasnik mobilnog broja 098/359-550 te da dostave sudu, ako mogu, izlistani sadržaj komunikacije između tužiteljevog broja i tuženikovog broja za razdoblje od 1. veljače 2014. do 1. srpnja 2014., kao i podatak postoji li evidencija o tome je li između brojeva 098/359-550 i 099/201-8874 postojalo kontakta bilo putem SMS poruka, bilo putem poziva i tu u razdoblju od veljače do srpnja 2014., uključujući mjesec srpanj.

9.3. Hrvatski Telekom d.d. je dopisom od 10. prosinca 2024. (list spisa 215) obavijestio sud da ne raspolaže sadržajem traženih sms poruka, niti arhivom sadržaja objavljenog telekomunikacijskog prometa, te je dopisom Hrvatskog

Telekoma d.d. od 25. srpnja 2025. (list spisa 244) obavijestio sud da nisu u mogućnosti dostaviti podatke o kontaktima putem SMS poruka ili poziva između brojeva telefona 098/359-550 i 099/2018-874 za razdoblje od veljače do srpnja 2014., budući da je od traženog vremena prošlo više od godinu dana.

9.4. Centar za forenzična ispitivanja, istraživanja i vještačenja Ivan Vučetić izvijestio je sud da pregledom dostavljenog materijala utvrđeno da je isti pravilno pakiran i pravilno označen, ali da se primijenjenim metodama ispitivanja nije moglo pristupiti podacima na mobilnom uređaju jer je isti u neispravnom stanju, ne može se pokrenuti operativni sustav, a samim time niti uređaj podesiti za ostvarivanje pristupa podacima i izradu forenzičke kopije uređaja (list spisa 227).

9.5. Zbog činjenice da je mobilni uređaj neispravan i da se nije mogao pokrenuti operativni sustav sud nije mogao provesti računalno vještačenje. Imajući na umu da nije moguće provesti računalno vještačenje, ovaj sud je dostavljenju presliku SMS korespondencije (list spisa 51-54) ocjenjivao, te je ocijenio da navedene SMS poruke nisu vjerodostojne jer iz istih nije razvidno koje telefonske brojeve pošiljalac i primatelj koriste, dakle ne može se utvrditi tko su sudionici korespondencije. Isto tako, na nevjerodostojnost navedenih poruka upućuje i činjenica da postoje nelogičnosti u pogledu vremena slanja pojedinih poruka pa tako u korespondenciji sa kontaktom „Korajac“ proizlazi da mu isti na poruku odgovara prije nego što je pošiljalac poslao inicijalnu poruku, a iste nelogičnosti su vidljive u korespondenciji sa kontaktom „Ivicom Prodanovićem“.

10. Iz potvrde Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje (list spisa 55) proizlazi da tužitelj nije bio prijavljen na mirovinsko osiguranje od strane tuženika.

11. Iz Nalaza i mišljenja vještaka dr.med. Daria Lizatovića, spec. opće kirurgije, subspecijalist plastične kirurgije (list spisa 250-255), proizlazi da je tužitelj imao stalne bolove jakog intenziteta u trajanju od 5 dana kao posljedicu prijeloma kosti, ozljede lijevog ulnarnog živca, oštećenja mekih tkiva u području prijeloma nakon nezgode i dva operacijska zahvata. Bolove srednjeg intenziteta trpio je 30 dana, a isti su povezani sa svježim prijelomom i operacijskim ranama, ozljedom lijevog ulnarnog živca i cijeljenjem oštećenih mekih tkiva. Kontinuirane bolove lakog intenziteta imao je u trajanju od 90 dana zbog cijeljenja rana i prijeloma, te provođenja rehabilitacijskih postupaka. Povremene bolove slabog intenziteta i nelagode trpio je 12 mjeseci po 3-4 sata dnevno, uglavnom zbog provođenja vježbi tijekom fizikalne terapije, opterećenja nepotpuno sraslog prijeloma, oštećenja živca i nerazgibanog zgloba. Nadalje, proizlazi da će povremene bolove lakog intenziteta imati i u budućnosti. Primaran strah jakog intenziteta uvjetovan neposrednom opasnošću po tjelesni integritet za vrijeme samog događaja bio je u trajanju od nekoliko minuta. Sekundaran strah jakog intenziteta zbog teške ozljede, proživljenog traumatskog iskustva i dva operacijska zahvata trajao je ukupno 3 dana. Strah srednjeg intenziteta postojao je kod tužitelja zbog poduzetih medicinskih intervencija, vađenja konaca, te zabrinutosti oko mogućih posljedica ozljede u trajanju od 20 dana. Strah slabijeg intenziteta imao je u sklopu depresivnog poremećaja povezanog s predmetnom nesrećom, te kao osjećaj zabrinutosti zbog nepotpunog oporavka i neizvjesnog konačnog ishoda liječenja i rehabilitacije, trajao je 60 dana. Pretrpljeni strah nije kod tužitelja ostavio trajne posljedice. Zadobivene ozljede su kod tužitelja dovele do lakog smanjenja funkcionalne sposobnosti, smanjenja radne sposobnosti i zahtijevaju pojačane napore radi obavljanja svih potrebnih aktivnosti, kao i prije ozljede. Nakon

interkondilarnog unutarzglobnog prijeloma lijeve nadlaktične kosti s pomakom ulomaka i učinjenih operacijskih zahvata preostali su ožiljci i adhezije između kosti, mišića, ligamenata i zglobne čahure koji uzrokuju smanjenu pokretljivost lakatnog zgloba u lakom stupnju i nastanak degenerativnih posttraumatskih promjena u području lakta. Nakon ozljede lijevog ulnarnog živca nije došlo do opravka istog što je uzrokovalo atrofiju svih mišića koje inervira navedeni živac i ispad osjeta u inervacijskom području n.ulnarisa, tj. u području ulnarnog dijela lijeve podlaktice, I. hipotenara, 4. i 5. prsta lijeve šake. Kao posljedica preostala je hipotrofija aduktora palca, hipotenara i malih mišića lijeve šake, fleksijska kontraktura 5. prsta lijeve šake, oslabljena adukcija palca lijeve šake i abdukcija 5. prsta lijeve šake, nepotpun hvat i oslabljena gruba mišićna snaga I. šake. Proizlazi da se očekuje dalji razvoj posttraumatske artroze u I. lakatnom zglobu i povremeni bolovi lakog intenziteta u području lijevog lakta i I. šake za cijeli život. Predmetna nezgoda je uzrokovala naruženost lakog stupnja uočljivu trećima zbog fleksijske kontrakture 5. prsta lijeve šake i naruženost lakog stupnja ponekad uočljivu trećima zbog 12 cm dugačkog postoperacijskog ožiljka na desnom laktu. Tužitelju je bila potrebna djelomična tuđa pomoć i njega radi održavanja osobne higijene, oblačenja, pripreme obroka, nabavke osnovnih potrepština, odvoženja na kontrolne preglede i fizikalnu terapiju kroz 3 mjeseca u trajanju od 4 sata dnevno i 3 mjeseca u trajanju 2 sata dnevno. Proizlazi da su ozljede kod tužitelja mogle nastati na način kako ih je opisao u svojim iskazima.

11.1. Iz očitovanja vještaka (list spisa 262), proizlazi da je vještak uzimajući u obzir sve navedeno u podnesku tužitelja ocijenio da pretrpljeni i budući duševni bolovi zbog smanjenja životne aktivnosti iznose 22%, da su zadobivene ozljede kod tužitelja dovele do srednje teškog smanjenja funkcionalne sposobnosti, smanjenja radne sposobnosti i zahtijevaju pojačane napore radi obavljanja svih potrebnih aktivnosti kao i prije ozljede. Nakon interkondilarnog unutarzglobnog prijeloma lijeve nadlaktične kosti s pomakom ulomaka, ozljede lijevog ulnarnog živca i učinjenih operacijskih zahvata preostala je smanjena pokretljivost lakatnog zgloba u lakom stupnju, degenerativne posttraumatske promjene u području lakta, atrofija svih mišića koje inervira ulnarni živac i ispad osjeta u inervacijskom području istog. Kao posljedica preostala je hipotrofija aduktora palca, hipotenara i malih mišića lijeve šake, fleksijska kontraktura 5. prsta lijeve šake, oslabljena adukcija palca lijeve šake i abdukcija 5. prsta lijeve šake, nepotpun hvat i oslabljena gruba mišićna snaga I. šake. Proizlazi da se očekuje dalji razvoj posttraumatske artroze u I. lakatnom zglobu i povremeni bolovi lakog intenziteta u području lijevog lakta i I. šake za cijeli život.

11.2. Iz iskaza vještaka proizlazi da ostaje kod svog Nalaza i mišljenja te kod svog očitovanja. Može reći da je dinamika ozljede kod tužitelja bila takva da je noseći teret u rukama, odnosno da se noseći teret u rukama spotakao, na koliko se sjeća viljuškar, pao i prilikom pada direktno udario lijevi lakat, tako da je došlo do ozljeda opisanih u medicinskoj dokumentaciji, jer nije mogao na vrijeme ispustiti teret iz ruku i dočekati se na ispružene ruke. Ozljedu ulnarnog živca ocijenio je s 15% smanjenja životne aktivnosti, a unutarnji zglobni prijelom u području završnog dijela lijeve nadlaktične kosti u postotku od 10% smanjenja životne aktivnosti te kada se uzme u obzir oboje navedeno došao je do konačnog iznosa od 22% ukupnog smanjenja životne aktivnosti, pri čemu napominje da se postoci ne smiju direktno zbrajati već se ukupno smanjenje životne aktivnosti izračunava uzimajući u obzir da se ozljede nalaze na istoj ruci te da će tužitelj imati trajne bolove zbog navedenih ozljeda u

području dominante ruke. Uzeo je u obzir u ove postotke (od 22%) i trajne bolove koje se uvijek uzimaju u ukupno smanjenje životne aktivnosti, te da se radi o dominantnoj ruci, a trajne bolove koji su sadržani u postotku od 22% je ocijenio sa 1%. Sve posljedice ozljede koje se odnose na lijevu šaku od smanjenja pokretljivosti, prstiju do atrofije mišića, su zapravo posljedica ozljede lunarnog živca, te ih je uzeo u obzir kod ocjenjivanja smanjenja životne aktivnosti za ozljedu lunarnog živca. Ne očekuje se dalje smanjenje pokretljivosti područja lijevog lakatnog zgloba. Buduće degenerativne promjene u području lijevog lakta su također ubrojene u ocjenu smanjenja životne aktivnosti za unutar zglobni prijelom u području lijevog lakta, zato je tu ozljedu ocijenio 10%. Navedena ozljeda mogla se dogoditi na puno drugih načina te da ne ulazi u sve moguće mehanizme ozljede, npr. pad s padobranom, pad sa drugog kata neke zgrade, pad s bicikla, pad s romobila, trebao bi konkretnije pitanje. Nakon toga punomoćnik tuženika je postavio pitanje vještaku je li se tužitelj mogao spotaknuti na nešto drugo, približno iste visine, na blokove ili cigle, upadanje u rov, a da je pri tome imao nešto u rukama ili da nije imao nešto u rukama pa da nije stigao reagirati i da je došlo do takvih ozljeda, na koje je vještak odgovorio da se ozljeda mogla dogoditi prilikom spoticanja o neku drugu prepreku, da tako kaže čvrstu prepreku, visine 30tak cm, međutim, da tužitelj nije imao ništa u rukama vrlo malo je vjerojatno da bi došlo do takve vrste ozljede kakve je pretrpio. Ljudi ako nemaju ništa u rukama instinktivno se dočekuju na ispružene ruke, jer kada osobe nakon spoticanja padaju, instinktivno ispružuju ruke i u tom slučaju se dešavaju drugi tipovi ozljeda. U slučaju da se tužitelj spotakao hodajući unatrag, a da nije nosio teret u rukama, također bi ispružio instinktivno ruku, te je mala vjerojatnost da bi došlo do ozljeda koje je pretrpio. Ovo je specifična ozljeda, morala je biti savijena ruka i pad na lakat. Nadalje, vještak je naveo i da je kod tužitelja je uzeo u obzir njegovu dob, te da mu je radna aktivnost svakako umanjena, što je zapravo dio ocjene preostale radne sposobnosti odnosno ukupnog invaliditeta koju ocjenjuje HZMO. Nakon toga, a očitujući se na primjedbe tuženika, naveo je da može reći da je tužitelju umanjena radna sposobnost, no ne može se izjasniti točno koliko je preostala radna sposobnost, jer to nije u domeni njegovog vještačenja.

11.3. Nalaz i mišljenje vještaka dr. med. Daria Lizatovića, spec.opće kirurgije, subspecijalist plastične kirurgije, sud je ocijenio vjerodostojnim jer je izrađen stručno, u skladu s pravilima struke, bez proturječnosti i nejasnoća. Vještak se stručno, jasno očitovao na primjedbe tužitelja, kao i da nije dio njegovog vještačenja, a nije niti specijalist medicine rada, pa se stoga ne može izjasniti o tome kolika je preostala radna sposobnost tužitelja.

12. Iz iskaza tužitelja Ivana Pejića proizlazi kako se zaposlio kod tuženika posredstvom svog oca te je tamo radio osam dana prije zadobivanja ozljede. Prvog dana rada nešto je potpisao, ali ne zna je li to bio ugovor o radu, ističe da od tuženika nije dobio ništa pismeno. S tuženikom nije dogovorio visinu plaće, a Ivica Prodanović mu je rekao da treba raditi dva do tri dana da vide kako će raditi, pa ako zadovolji i ako mu se sviđa da onda ostane raditi. Nadalje, taj dan kada se ozlijedio bio je kišni dan i on je skupa sa Goranom Korajcem, Darijom Kubatkom i šefom gradilišta kojeg su zvali Šapa bio u hali i radio, kada je slagao nekakve ormariće, a s njim je bio i jedan čovjek iz Koritne, prezivao se Rakušić. Taj zadatak im je zadao šef gradilišta Šapa. Ističe da im on nije objasnio kako se taj posao obavlja na siguran način. Prilikom slaganja navedenog ormarića, nedostajao je jedan element po koji je on otišao, a u međuvremenu je netko parkirao viličar iza njega i vilice je ostavio pola

metra u zraku. Naveo je da je krenuo unatrag i pao preko podignutih vilica. Na sebi nije imao zaštitna sredstva niti mu ih je itko dao. Kada je pao, nije mogao doći k sebi od boli, a Šapa mu nije dao da zove hitnu niti ga je u početku itko htio odvesti na hitnu. Nakon te ozljede, Ivica Prodanović mu se javljao SMS porukama i zvao ga na kućni telefon mjesec i pol nakon ozljede, međutim nisu razgovarali jer tužitelj nije bio kod kuće. Sa zakonskim zastupnikom tuženika nije razgovarao o eventualnoj naknadi štete. Također je naveo kako je on inače po struci tokar, a po dogovoru sa zakonskim zastupnikom tuženika trebao je raditi na bageru i kamionu, s obzirom da se prije navedenog zaposlenja prekvalificirao u vozača. Prvi dan na poslu je tovario zemlju u kamion i odvezio zemlju te je to radio dva ili tri dana. Jedan dan su mu dali mini utovarivač i išli su u betonaru po beton. Jedan dan su postavljali kanalizacijske cijevi, a dan kada se ozlijedio, bio je kišni dan, pa su čistili halu. Naveo je kako je viljuškar stao metar iza njega i čuo ga je, ali je u hali buka te je viljuškar plinski zbog čega nije glasan. Kada je došao u bolnicu i kada su mu rekli da ima tešku ozljedu i da ga čeka operacija, SMS-om je obavijestio Ivicu Prodanovića, a misli da se on u međuvremenu čuo s Darijom Kubatkom. Hala u kojoj se ozlijedio nalazi se između Viškovaca i Kuševca, a oni to zovu Kudeljara.

12.1. Iz iskaza tužitelja danog na ročištu održanom 18. srpnja 2025. proizlazi da je njegov otac imao kamion i bager i radio je kod prijatelja Tihomira Doke, koji je prijatelj z.z. tuženika Ivica Prodanovića. Njegov otac je pitao Tihomira Doku da li ga može zaposliti. Nakon nekog vremena Tiho mu je poslao broj z.z. tuženika Ivica Prodanovića. Poslao mu je poruku i on mu je rekao da dođe na razgovor. Rečeno mu je na razgovoru da je preskočio 200 do 300 ljudi i da zbog toga što je primljen preko veze ne znači da mora raditi kao i ostali, te je isti taj dan otišao na gradilište i tamo se javio Šapi poslovođa i počeo je raditi na tzv. kudeljari, to je hala. Ne zna pripada li ona k.o. Viškovci ili k.o. Đakovo. Radio je osam dana prije štetnog događaja. Prvi dan je radio utovar zemlje, zatrpavanje rupa, a Šapa mu je davao radne zadatke. Drugi, treći i ostale dane je bio utovarivač, ponekad je radio sa gusjeničarom, lopatom, išao je po beton u TGB betonaru. Osam dana je radio, radno vrijeme počinjalo je od 06-16h, a na posao ga je vozio Goran Korajac, a dan ili dva dana ga je poveza dečko iz Koritne, misli Rakušić. Taj dan kada se dogodio štetni događaj padala je kiša i nisu mogli raditi vani, pa su cijeli dan radili u hali. Unutra su sklapali neke ormariće za struju. Radio je taj dan dva, tri sata prije nego se ozlijedio. Tada je u hali bio prisutan Čičak, Čobi, Goran Korajac, Rakušić i Šapa. Ne zna da li je itko vidio štetni događaj. Dario Kubatka ga je odvezao na Hitnu u Đakovo, a onda je odvezen za Osijek, a Dario Kubatka ga je odvezao za Osijek. Misli da je to bilo oko 13,00 sati. Nakon što je tužitelju predloženo Otpusno pismo s lista spisa 10, a u kojem je navedeno vrijeme prijema 07,20 sati u KBC Osijek, te nakon upita je li mogao do 07,20 sati biti odvezen u Đakovo i doći do Osijeka, isti je odgovorio da ne da je moglo, nego da se to tako i dogodilo i tako bilo. Taj dan kada se dogodio štetni događaj čisto je halu i kada je to završio priključio se dečkima sklapati ormariće za struju. Misli da mu je to poslovođa rekao da radi. Ti ormarići sklapaju se od elemenata, a elementi su par metara udaljeni i nalaze se na paletama. Misli da mu je Rakušić ili Korajac rekao da ode po element za ormarić, tražio ga je po paletama. U tom trenutku netko je ostavio viličar iza njegovih leđa, a vilice su bile podignute oko 30 cm od poda i bile su u zraku, našao je element, uzeo ga i prilikom kretanja pao je preko vilica ravno na lakat. Nije bilo uobičajeno da se na tom mjestu u hali nalazi viličar. Viličar je u tom trenutku bio s njegove stražnje strane, misli da ga nije mogao čuti od buke u hali. Pregovaranje za posao vršio je sa z.z. tuženika Ivicom Prodanovićom, prisutnim na raspravi, koji mu

je rekao da mora raditi kao i svi drugi, da ne krade, da će dobiti svoju priliku za posao i da se pokaže, da siđe dolje da ga se odveze na gradilište. To je doživio kao da je zaposlen. Rečeno mu je da je primljen na radno mjesto vozača kamiona i strojara, ali da će raditi svašta jer je to privatna firma. Nisu pregovarali za plaću, nisu ga tražili dokumente, a prije toga nije nigdje radio, odnosno nije bio zaposlen. Očekivao je da će za svoj posao biti plaćen, rečeno mu je da se dokaže, nije htio ispitivati za plaću, ali dečki su mu rekli kakva je plaća. Bio je mlad i bilo mu je bitno da počne raditi. Nakon što se dogodio štetni događaj poslao je poruku g. Prodanoviću da neće moći doći na posao, da čeka operaciju, a on mu je rekao da pazi na sebe, druge i na radne strojeve. Prije podnošenja tužbe putem tadašnjeg odvjetnika slao je tuženiku prijedlog za nagodbu u vezi naknade štete, a nakon toga je jedan drugi g. Tiho Doko rekao njegovom tati da, ako povuče to, da će mu isplatiti 18.000,00 kn. Nitko mu nije objasnio kako se obavlja posao u vrijeme nastanka štete, nitko nije vršio nadzor nad njegovim radom. Kada je završio fizikalnu terapiju tadašnja cura ga je kupala, a on se sam oblačio i jeo je sam, a nekad mu je mama pomogla obući majicu, to je trajalo otprilike mjesec, dva, tri; ne sjeća se. Prije nego što je počeo raditi nije išao kod doktora da se utvrdi je li zdravstveno sposoban ili nije za rad, niti ga je tuženik uputio. Nije bio upućen na polaganje zaštite na radu. Nije dobio nikakav dokument od tuženika koji bi upućivao da je s njim u radnom odnosu. Na postavljeni upit da objasni zašto provotno iskazivao da je bio zaposlen na mjestu vozača, a na današnjem ročištu je iskazivao da je bio zaposlen na radno mjesto vozača i strojara, tužitelj je odgovorio da ga ne mogu istovremeno zaposliti na dva radna mjesta, a da je on objasnio da njego otac ima bager i da zbog toga zna raditi na bageru. Kada je otišao na gradilište, rečeno mu je da obuće staru robu i dođe raditi, te je otišao na gradilište nakon što ga je Ivica Prodanović uputio na gradilište te se oko te hale uređivala cesta i tamo se nalazila terexova kombinirka. Ne zna kako ranije nije spomenu Tihu Doku. Na postavljeni upit zašto je ranije rekao da s nikim nije razgovarao o nekoj naknadi štete, a na današnjem ročištu iskazuje da mu je Tiho Doko rekao da će mu biti plaćena naknada, tužitelj je odgovorio da njega direktno nije nitko nazvao. Htio je samo da mu se pomogne, da mu se ruka izliječi, a ne da ga se ovako ostavi. Kada je rekao da se obraćao tužitelju prije spora, može reći da ne zna što je odvjetnik pisao, odnosno da ne zna je li riječ o podnošenju kaznene prijave protiv direktora firme. Nakon što je tužitelju predložena SMS prepiska s lista spisa 53, te nakon postavljenog upita suda može li objasniti kako je moguće da poruka koja se nalazi prva na slici je poslana kasnije u 19,26 sati, odnosno kasnije od poruke koja slijedi, a koja je poslana u 19,25 sati, tužitelj je odgovorio da ne zna kako je to moguće.

12.2. Iskaz tužitelja sud je ocijenio vjerodostojnim u dijelu da je radio kod tuženika osam dana prije štetnog događaja, kao i da je pregovaranje za posao vršio sa zakonskim zastupnikom Ivicom Prodanovićem. Naime, tužitelj je jasno i detaljno naveo imena ostalih radnika koji su u vrijeme štetnog događaja 2014. radili kod tuženika, opisao je što se radilo na predmetnoj hali – građevinski radovi, oko hale – cesta, te da su u vrijeme štetnog događaja čistili halu jer je bila kiša, i slagali ormariće. Da su navedeni zaposlenici doista tada bili zaposleni, i koje poslove su tada obavljali na predmetnoj hali, proizlazi i iskaza zakonskog zastupnika tuženika Ivice Prodanovića koji je naveo da su 2014. na navedenoj hali rađena rekonstrukcija jer je bila stara, te da su osobe koje je tužitelj naveo radili građevinske radove. Dakle, iz navedenoga proizlazi da je tužitelj znao imena osoba koja su radila na predmetnoj hali, kao i poslove koji su se radili na rekonstrukciji zgrade, kao i u unutar zgrade, a

što tužitelj ne bi znao da nije bilo zaposlen kod tuženika, tim više jer je zakonski zastupnik tuženika naveo da je nemoguće da u hali bude netko tko nije zaposlen. Iskaz tužitelja sud je ocijenio vjerodostojnim i u dijelu u kojem je naveo da ga je na hitnu odvezao zaposlenik tuženika po imenu Dario Kubatka, jer je u tom dijelu iskaz tužitelja uvjerljiv.

12.3. Iskaz tužitelja u dijelu u kojem je naveo da je taj dan kada se dogodio štetni događaj radio dva, tri sata prije štetnog događaja, kao i da se štetni događaj dogodio oko 13 sati, sud je ocijenio nevjerodostojnim, jer suprotno proizlazi iz Otpusnog pisama s lista spisa 10 iz kojeg proizlazi da je isti primljen u KBC Osijek u 7:20 sati, ali da je zbog proteka od 11 godina od vremena nastanka štetnog događaja pa do davanja navedenog iskaza moguće da se tužitelj ne može sjetiti detalja. Ističe se da iz iskaza zakonskog zastupnika tuženika Ivica Prodanovića proizlazi da je radno vrijeme od 7 sati ali da je potrebno doći na radno mjesto 15 do 20 minuta ranije, dok je tužitelj navodio da je radno vrijeme bilo od 6:00 sati pa do 16:00 sati.

12.4. Isto tako, tužitelj je naveo u svom prvom iskazu naveo da dok je radio da je čuo da je viljuškar stao iza njega, dok je u iskazu danom na ročištu 18. srpnja 2025. naveo da misli da viljuškar nije mogao čuti od buke u hali. Iako postoje navedena proturječja u iskazu, sud je iskaz tužitelja u dijelu u kojem je naveo da je viljuškar stao metar iza njega i da ga je čuo ocijenio vjerodostojnim, jer je taj iskaz dan nakon proteka kraćeg vremena od štetnog događaja (navedeni iskaz tužitelj je dao na ročištu održanom 19. siječnja 2018., odnosno tri i pol godine nakon štetnog događaja), od iskaza kada je naveo da misli da nije čuo (koji iskaz je dao nakon 11 godina od štetnog događaja).

12.5. Iskaz tužitelja u dijelu u kojem je iskazivao o tome je li se on ili neka treća osoba obraćali tuženiku nakon štetnog događaja a vezano za naknadu štete, nije odlučan za odluku u ovoj pravnoj stvari.

13. Iz iskaza Ivica Prodanovića, zakonskog zastupnika tuženika, proizlazi da tužitelja uopće ne poznaje i da nije radio kod tuženika. Negira da bi sa tuženikom komunicirao SMS porukama, a kada su mu predmetne poruke predočene, navodi da se ne može sjetiti da je s njim komunicirao. Nadalje, Dario Kubatka mu nije rekao da se tužitelj ozlijedio na poslu. Ističe da tužitelj nije bio u navedenoj hali niti ga je on tamo poslao. Ne zna na kojem gradilištu ili hali je bio tužitelj, jer ga on tamo nije poslao. Također je naveo da imaju halu u Viškovcima, dok u Semeljcima nemaju ništa. U pogledu procedure prilikom zapošljavanja, navodi da se radnika prvo šalje na liječnički pregled, a potom sklapaju ugovor o radu. Nakon toga radnik prolazi obuku za zaštitu na radu te se zadužuju osobna zaštitna sredstva i alat pa se radnika šalje na radno mjesto. Poslovođa kod tuženika je Danko Marijanović kojeg zovu „Šapa“. Naposljetku navodi da su tijekom 2014. imali oko 170 zaposlenih, a danas ih je 250.

13.1. Zakonski zastupnik tuženika Ivica Prodanović, dopunski je saslušan na ročištu koje je održano 18. srpnja 2025. te je naveo da tužitelj nikada nije radio u Tehno-elektru, nije bio zaposlenik. Nikada nije vršio pregovore s tužiteljem. Imaju uhodan sistem zapošljavanja i to je da se prvo pošalje zamolnica, oni analiziraju zamolnicu, a ako je kadar potreban, provode informativni razgovor, onda liječnički pregled, a nakon potvrde od liječnika da je radno sposoban sklapaju ugovor o radu. Tužitelja nikad prije nije vidio. Nije slao poruke koje se nalaze u spisu. Nakon događaja, za

kojega tužitelj tvrdi da se dogodio, netko u ime tužitelja, odnosno punomoćnik slao je neki prijedlog kaznene prijave s imovinsko-pravnim zahtjevom na isplatu na iznos od 522.200,00 kn te to predočava sudu prilikom iskaza. Na to nisu odgovorili, ni punomoćniku tužitelja niti tužitelju. Kod njih počinje posao u 07,00 i traje do 15,00 sati, a nekad i do 16,00 sati, a tako je bilo 2014., siguran je. Ako bude ozljede na radu kod njih, procedura je sljedeća, poslovođa mora podnijeti prijavu o navedenoj ozljedi na radu stručnjaku zaštite na radu, u to je vrijeme u hali kudeljara poslovođa bio misli Šapa, a daljnje postupanje ovisi o težini ozljeda. Na upit suda je li moguće da Šapa ne podnese prijavu o štetnom događaju stručnjaku zaštite na radu, z.z. tuženika je odgovorio da nema razloga da se to dogodilo i napravilo. Nije proveo interni razgovor sa zaposlenicima o navodnom štetnom događaju nakon što je dobio prijedlog kaznene prijave. Nemoguće je da u hali bude netko i obavlja zadatke, a da ta ista osoba nije zaposlena. To se jednostavno ne može dogoditi. U hali se nalaze samo zaposleni. Nikada nisu sklapali ugovor o radu, a da prethodno nisu obavili liječnički pregled, tako je bilo i 2014. Hala o kojoj govori tužitelj – kudeljara je betonska montažna hala, ne može se točno sjetiti šta je 2014. bilo u njoj, ona je bila stara, tamo su radili na njezinoj rekonstrukciji – obnovi, ne zna kakvi bi se ormarići tada tamo sklapali. Tiho Doko nikada nije bio njihov zaposlenik. Ekipa koju tužitelj navodi ne obavlja elektromontažne radove, radove sklapanja ormara, nego rade građevinske radove. Ekipa koju je tužitelj naveo, tada u to vrijeme je radila na rekonstrukciji – obnovi hale. Protiv njega, njegovog brata, drugog direktora, a povodom ovog događaja, nikada nije vođen ni kazneni ni prekršajni postupak. Poznajem Tihomira Doku i isti ih nije zvao za tužitelja da radi kod njih. Puno ime i prezime poslovođe zvanog Šapa je Danko Marjanović i isti još uvijek radi kod njih, kao i Kubatka i Korajac. Radnici bi trebali biti već u 07,00 sati na gradilištu. Po potrebi se dolazi ranije na radno mjesto da se pokupi alat i to 15 do 20 min ranije. Na upit ako se dođe 15-20 min ranije u firmu, a gradilište je udaljeno 50 kilometara od firme, kako radnik može biti u 07,00 sati biti na gradilištu, odgovorio je da su govorili o konkretnom gradilištu, a to je gradilište kilometar udaljeno. Kada radnici dolaze po alat, pa potom idu na gradilište, ovisi o tome koliko je gradilište udaljeno od firme. Moguće je da radnici budu poslije 15,00 sati na gradilištu, ako nisu počeli u 07,00 sati nego u 09,00 sati, tada mogu biti do 17,00 sati.

13.2. Iskaz zakonskog zastupnika tuženika Ivica Prodanovića sud je ocijenio nevjerodostojnim u dijelu u kojem je naveo da ne poznaje tužitelja, odnosno da ga prije nikad nije vidio, kao i da tužitelj nije radio kod tuženika. Naime, u tom dijelu iskaz zakonskog zastupnika tuženika Ivica Prodanovića je u suprotnosti sa iskazom tužitelja, koji je sud ocijenio vjerodostojnim, a kako je to prethodno obrazloženo.

13.3. Iskaz zakonskog zastupnika tuženika Ivica Prodanovića u dijelu u kojem je iskazivao o uobičajenoj proceduri kod zapošljavanja ostalih radnika, sud je ocijenio vjerodostojnim jer je iskaz u tom dijelu uvjerljiv, jasan i bez proturječnosti.

14. Iz iskaza Petar Prodanovića, zakonskog zastupnika tuženika, proizlazi da se bavi tehničkom operativom te da raspoređuje ljude na radne zadatke, a da je tužitelj radio kod njih on bi to sigurno znao. Također navodi da mu nije poznato da je Darijo Kubatka tužitelja vozio na hitnu. Naposljetku navodi da mu je poznato da tužitelj i njegov otac imaju kamione i bagere u Semeljcima te da se s tim bave.

15. Iz iskaza svjedoka Darija Kubatka proizlazi da je kod tuženika zaposlen na radnom mjestu poslovođa – voditelj gradilišta. Za tužitelja navodi da ga ne poznaje te da isti nikada nije bio zaposlen kod tuženika niti mu je išta poznato o navodnom štetnom događaju. U odnosu na proceduru zapošljavanja, navodi da je on prvo zamolbu poslao Ivici Prodanoviću, potom je pozvan na razgovor, upućen je da dostavi životopis, nakon čega je upućen na liječnički pregled i na kraju je sklopio ugovor o probnom radu, a nakon što je na probnom radu zadovoljio dobio je ugovor na neodređeno.

16. Iskaze svjedoka Dario Kubatke i zakonskog zastupnika tuženika Petra Prodanovića u dijelu da tužitelj nije radio i obavljao radne zadatke kod tuženika, sud je ocijenio nevjerodostojnima jer su u suprotnosti s iskazom tužitelja. Osim toga, ovaj sud smatra potrebnim istaknuti da je Petar Prodanović zakonski zastupnik tuženika, te da je zainteresirani za ishod ovog postupka a u pravcu eventualne odgovornosti za štetu, dok je Dario Kubatka bio zaposlenik tuženika u vrijeme davanja iskaza pa bi njegov iskaz mogao biti usmjeren na pogodovanje poslodavca.

17. Svjedok Goran Pejić, otac tužitelja u bitnom navodi da je Ivicu Prodanovića pitao za posao za sebe i sina. Navodi da je Ivica Prodanović tražio da naprave životopise što je on napravio te mu ih je skupa sa sinom predao. Ivica Prodanović je zvao njegovog sina negdje u proljeće 2014. Nadalje, navodi da je sin radio tamo osam dana prije same nesreće, a on je tužitelja i osobno vidio da radi odnosno vidio ga je da nešto utovaruje. Misli da je njegov sin potpisao nešto vezano za satnicu te mu je rekao da je satnica 15,00 ili 16,00 kuna, a za ugovor o radu ga nije pitao jer je mislio da je to ozbiljna firma. Nadalje, kada se dogodila sama nesreća nazvao je sina i pitao ga treba li ga negdje odvesti, a sin mu je rekao da su ga odvezli u Đakovo autom, ali mu nije poznato tko ga je tamo vozio. Također navodi da je Ivica Prodanović šest mjeseci nakon ozljede zvao njegovu ženu i pitao kako je Ivanovo rame, na što mu je ona rekla da je on ozlijedio lakat pa je Prodanović spustio slušalicu.

17.1. Iskaz svjedoka Gorana Pejića sud je ocijenio vjerodostojnim jer je iskazivao o činjenicama i događajima u vezi kojih ima neposredna saznanja, te je njegov iskaz u skladu sa iskazom tužitelja u vezi odlučnih činjenica – da je tužitelj radio kod tuženika u vrijeme štetnog događaja.

18. Svjedok Stjepan Sikira u bitnom navodi da mu je tužitelj prijatelj već nekih deset godina. Poznato mu je da je tužitelj radio kod tuženika negdje u ljeto 2014., a on je radio od 2012. do polovice 2014., a to mu je poznato jer su tri ili četiri dana skupa putovali na posao gdje ih je vozio Goran Korajac iz Koritne. Isto tako navodi da je tužitelj radio tjedan dana prije nego mu se dogodila nesreća. Ističe da nije vidio trenutak kada se ta nesreća dogodila nego je za to čuo u firmi od kolega. Također navodi da je on imao zaključen ugovor o radu dok tužitelj nije, a to mu je rekao jer su prijatelji. Nije mu poznato koliku je plaću tužitelj imao niti mu je poznato što je kod tuženika radio.

18.1. Iskaz svjedoka Stjepana Sikire sud je ocijenio vjerodostojnim jer je iskazivao o činjenicama koje je neposredno opažao – da se vozio s tužiteljem na posao kod tuženika, kao i da je od kolega na poslu čuo za tužiteljevu ozljedu odnosno nesreću.

19. Iz iskaza svjedokinje Božane Kalamut proizlazi da je liječnica te da se nakon što se tužitelju dogodila nesreća, on nije odmah došao k njoj nego je išao hitno u bolnicu

gdje je bio od 15. travnja do 18. travnja i odmah po izlasku iz bolnice joj se javio što ima zabilježeno u njegovom kartonu. Nadalje, navela je da je iz bolnice otpušten bez da je operiran, a iz otpusnog pisma se vidi da je naručen ponovno za hospitalizaciju 21. travnja. Istaknula je kako joj je rekao da mu se nesreća dogodila na radnom mjestu kod poslodavca Tehno Elektro gdje je tek počeo raditi. Na ponovnom boravku u bolnici je operiran zbog ozljede kompliciranog prijeloma lakta za ozljedom ulnarnog živca, dok je drugi boravak u bolnici bio od 21. travnja do 27. travnja, nakon čega je dobio godišnju uputnicu za fizikalnu terapiju i mjesecima išao na nju u Bizovac. Poznato joj je da je da je išao i u Đakovo na fizikalnu terapiju, a nakon nekog vremena joj je rekao da ima određenih tegoba pa je išao psihijatru. Treći put je u bolnici bio od 23. ožujka do 2. travnja 2015. kad su mu vadili materijal iz lakta i nakon toga opet više mjeseci išao na fizikalnu terapiju zbog ozljede istog tog živca jer ruka više nije imala svoju normalnu funkciju.

19.1. Sud je iskaz svjedokinje Božane Kalamut ocijenio vjerodostojnim u dijelu u kojem navodi da je tužitelj radio kod tuženika jer je isto u skladu s iskazom tužitelja, svjedoka Gorana Pejića i Stjepana Sikire.

20. Odredbom čl. 12. st. 1. i 2. Zakona o radu („Narodne novine“ broj: 149/2009., 61/2011., 82/2012., 73/2013., 93/2014. i 130/2023. u nastavku: ZR), koji je bio na snazi u vrijeme nastanka štetnog događaja, propisano da se ugovor o radu sklapa u pisanom obliku. Propust ugovornih stranaka da sklope ugovor o radu u pisanom obliku, ne utječe na postojanje i valjanost toga ugovora. Nadalje, čl. 12. st. 3. ZR-a propisuje da u slučaju ako ugovor o radu nije sklopljen u pisanom obliku, poslodavac je dužan prije početka rada, radniku izdati pisanu potvrdu o sklopljenom ugovoru o radu. Odredbom članka 12. st. 4. ZR-a propisano je da ako poslodavac prije početka rada ne sklopi s radnikom ugovor o radu u pisanom obliku ili mu ne izda pisanu potvrdu o sklopljenom ugovoru o radu, smatra se da je s radnikom sklopio ugovor o radu na neodređeno vrijeme.

20.1. Kao što je već prethodno navedeno, ovaj sud je na temelju iskaza tužitelja, svjedoka Stjepana Sikire i Gorana Pejića utvrdio da je tužitelj pregovarao sa zakonskim zastupnikom tuženik Ivicom Prodanovićem oko zasnivanja radnog odnosa, te da je potom, nakon što mu je isti rekao da počinje raditi, osam dana dolazio kod tuženika radi obavljanja radnih zadataka, i to radnih zadataka na hali – kudeljari (koja je bila u renovaciji), te da je tužitelj radio utvor zemlje, zatrpavanje rupa, a osoba po nadimku Šapa (za koju je zakonski zastupnik tuženika Ivica Prodanović naveo da se zove Danko Marijanović s nadimkom Šapa) je tužitelju davala radne zadatke, kao i da je na dan štetnog događaja padala kiša pa je u hali slagao ormariće za struju.

20.2. Budući da tijekom postupka nije sporno da tuženik i tužitelj nisu sklopili pisani ugovor o radu te da tuženik nije dao tužitelju potvrdu o sklopljenom ugovoru o radu, a s obzirom na to da je tužitelj radio kod tuženika i obavljao radne zadatke, sukladno čl. 14. st. 4. ZR-a smatra se da su tužitelj i tuženik sklopili ugovor o radu na neodređeno vrijeme za obavljanje radnog mjesta vozača kamiona i strojara, kao i da će po potrebi obavljati i druge radne zadatke.

20.3. Ovaj sud smatra potrebnim navesti da tužitelj i tuženik nisu sklopili ugovor o djelu, jer su tužitelj i zakonski zastupnik tuženika pregovarali o sklapanju ugovora o radu, kao i da je tužitelj obavljao radne zadatke koje mu je svakodnevno davao

nadređeni. Odnosno, tužitelj i tuženik nisu pregovarali o obavljanju točno određenoga posla, a za koji bi mu tuženik platio naknadu. Dakle, tužitelj i tuženik su usmeno sklopili ugovor o radu, te je tužitelj sukladno navedenom ugovoru o radu osam dana za tuženika i obavljao radne zadatke, i to na radnom mjestu koje je prostor tuženika.

20.4. Imajući na umu prednje navedeno, nije osnovan tuženikov prigovor promašene pasivne legitimacije, jer je tuženik kao poslodavac pasivno legitimiran u parnici radni naknade štete zbog ozljede na radu.

21. Ocjenom svakog dokaza posebno i svih dokaza zajedno ovaj sud je utvrdio:

- da je tužitelj bio zaposlen kod tuženika temeljem usmenog ugovora o radu,
- da se 15. travnja 2014. dogodio štetni događaj u kojemu je tužitelj prilikom obavljanja radnih zadataka po nalogu poslodavca u prostoru poslodavca, i to slaganja ormarića, krenuo unatrag i u jednom trenutku pao preko viljuškara koji je netko ostavio iza njega s podignutim vilicama na pola metra od poda,
- da je prilikom pada zadobio interkondilarni unutarzglobni prijelom lijeve nadlaktične kosti s pomakom ulomaka, te ozljedu lijevog ularnog živca, te da su ozljede kod tužitelja mogle nastati na način kako ih je tužitelj opisao (proizlazi iz Nalaza i mišljenja vještaka),
- da je prije pada bio zaposlen kod tuženika osam dana.

22. U odnosu na štetni događaj, odredbom čl. 103. st. 1. ZR-a propisano je da ako radnik pretrpi štetu na radu ili u vezi s radom, poslodavac je dužan radniku naknaditi štetu po općim propisima obveznog prava.

23. Odredbom čl. 15. st. 1. i 2. Zakona o zaštiti na radu („Narodne novine“ broj 59/1996, 94/1996, 114/2003, 100/2004, 86/2008, 116/2008, 75/2009, 143/2012, 71/2014, u nastavku ZZR) a koji je bio na snazi u vrijeme šetnog događaja, propisano je da poslodavac odgovara radniku za štetu uzrokovanu ozljedom na radu, profesionalnom bolešću ili bolešću u svezi s radom po načelu objektivne odgovornosti na koju ne utječu propisane obveze radnika u području sigurnosti i zdravlja na radu. Iznimno, poslodavac se može osloboditi od odgovornosti ili se njegova odgovornost može ograničiti prema općim propisima obveznog prava, ako se radi o događajima nastalim zbog izvanrednih i nepredvidivih okolnosti, odnosno više sile, a na koje poslodavac unatoč njegovoj dužnoj pažnji nije mogao utjecati.

23.1. S obzirom na to da je tužitelj u vrijeme šetnog događaja obavljao radne zadatke po nalogu nadređenoga (poslodavca), da se u hali u kojoj je tužitelj obavljao radne zadatke nalazio viljuškar s podignutim vilicama, te da je tužitelj pao preko istoga, te se ozlijedio, ovaj sud zaključuje da prilikom nastanka šetnog događaja nije bilo izvanrednih niti nepredvidivih okolnosti, odnosno više sile na koje poslodavac unatoč njegovoj dužnoj pažnji nije mogao utjecati, pa je tuženik odgovoran za nastanak štete radniku. Ovdje se ističe da tuženik tijekom postupka nije niti tvrdio da su bile neke izvanredne ili nepredvidive okolnosti u vrijeme nastanka šetnog događaja, nego je tvrdio da u slučaju kada bi se dokazalo da se tužitelj ozlijedio na radu, njegovo ozljeđivanje bilo bi posljedica tužiteljeve krajnje nepažnje.

23.2. Dakle, tužitelj je kod tuženika radio osam dana prije štetnog događaja, a prije štetnog događaja nije radio u unutrašnjosti hale poslove slaganja ormarića (strujnih), a koje je radio predmetnog dana, odnosno tužitelj u vrijeme nastanka štetnog događaja nije bio u potpunosti upoznat s radom i radnim procesima u hali. Međutim, iako tužitelj u vrijeme nastanka štetnog događaja nije bio u potpunosti upoznat s radom u hali i radnim procesima, neposredno pred nastanak štetnog događaja tužitelj je znao da je iza njega stao viljuškar (naveo u svom iskazu). Dakle, tužitelj prije nego je započeo s radnjom hoda unazad s ormarićima u rukama nije provjerio što se nalazi iza njega odnosno što se nalazi u smjeru u kojem je krenuo hodati unazad, a što je trebao učiniti s obzirom da je čuo da je viljuškar stao. Imajući na umu prednje navedeno, sud je ocijenio da je tužitelj navedenim doprinio nastanku štete u omjeru od 20%.

23.3. Dakle, u konkretnom slučaju za štetu, kao i zbog toga što tužitelj nije osposobljen za rad na siguran način, tuženik odgovora po načelu objektivne odgovornosti, ali se on treba djelomično osloboditi odgovornosti jer je tužitelj pridonio nastanku štete u omjeru od 20%.

24. Radi utvrđenja visine štete i dinamike štetnog događaja sud je proveo medicinsko vještačenje po stalnom sudskom vještaku dr.med. Dariu Lizatoviću, specijalisti opće kirurgije, subspecijalisti plastične kirurgije, a koje je već prethodno obrazloženo i iz kojeg proizlazi da je tužitelj pretrpljene i buduće fizičke bolove jakog intenziteta trpio 5 dana, srednjeg intenziteta 30 dana, lakog intenziteta 90 dana, povremeni bolovi lakog intenziteta trajali su 12 mjeseci po 3 do 4 sata dnevno, pretrpljeni i budući strah jakog intenziteta trajao je 3 dana, srednjeg intenziteta 20 dana, slabog intenziteta 60 dana, pretrpljeni budući i duševni bolovi zbog smanjenja životne aktivnosti iznose 22%, pretrpljeni duševni bolovi zbog naruženosti lakog stupnja uočljivu trećima zbog fleksijske kontrakture 5. prsta lijeve šake i naruženost lakog stupnja ponekad uočljivu trećima zbog 12 cm dugačkog postoperacijskog ožiljka na desnom laktu. Tužitelju je bila potrebna tuđa pomoć i njega radi održavanja osobne higijene, oblačenja, pripreme obroka, nabavke osnovnih potrepština, odvoženja na kontrolne preglede i fizikalnu terapiju kroz 3 mjeseca u trajanju od 4 sata dnevno i tri mjeseca u trajanju od dva sata dnevno.

25. Odredbom članka 1100. st. 1. i st. 2. ZOO-a propisano je da će sud u slučaju povrede prava osobnosti, ako nađe da to težina povrede i okolnosti slučaja opravdavaju, dosuditi pravičnu novčanu naknadu, nezavisno od naknade imovinske štete, a i kad nje nema, s time da će pri odlučivanju o visini pravične novčane naknade voditi računa o jačini i trajanju povredom izazvanih fizičkih bolova, duševnih boli i straha, cilju kojemu služi ta naknada, ali i o tome da se njome ne pogoduje težnjama koje nisu spojive sa njezinom naravi i društvenom svrhom. Naime, sukladno odredbi članka 19. st. 1. i st. 2. ZOO-a, svaka fizička i pravna osoba ima pravo na zaštitu svojih prava osobnosti, pod kojima se razumijevaju prava na život, tjelesno i duševno zdravlje, ugled, čast, dostojanstvo, ime, privatnost osobnog i obiteljskog života, slobodu i drugo.

26. Slijedom toga uzimajući u obzir intenzitet i trajanje fizičkih bolova, straha, naruženosti i smanjena životne aktivnosti sud je utvrdio da je tužitelju povrijeđeno pravo osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje, čime mu je nastala neimovinska šteta sukladno čl. 19. st. 2. ZOO-a u vezi čl. 1100. i 1046. ZOO-a. Nadalje, tužitelju pripada

pravo na naknadu imovinske štete zbog tuđe pomoći i njege sukladno čl. 1095. st. 1. ZOO-a.

27. Ovaj sud je sukladno odredbi čl. 1100. ZOO-a u vezi čl. 19. st. 1. i 2. ZOO-a, a imajući na umu Orijentacijske kriterije i iznose za utvrđivanje visine pravične novčane naknade nematerijalne štete od 29. studenog 2002. i pravnom shvaćanju zauzetom na sjednicama Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske (u nastavku: VSRH) održane 5. ožujka 2020. i 15. lipnja 2020., dosudio tužiteljici naknadu neimovinske štete zbog povrede prava osobnosti prema kvalifikatornim kriterijima: pretrpljenih fizičkih bolova jakog intenziteta 5 dana, srednjeg intenziteta 30 dana, lakog intenziteta 90 dana, te lakog intenziteta 12 mjeseci, u trajanju od 3 do 4 sata dnevno, te s obzirom na činjenicu da će i u budućnosti imati bolove - iznos od 8.000,00 EUR-a, straha jakog intenziteta tri dana, srednjeg intenziteta 20 dana, lakog intenziteta 60 dana iznos od 2.000,00 EUR-a, duševnih bolova zbog smanjenja životnih aktivnosti u iznosu od 22% iznos od 4.500,00 EUR-a, naruženosti lakog stupnja uočljivu trećima zbog fleksijske kontrakture 5. prsta lijeve šake i naruženost lakog stupnja ponekad uočljivu trećima zbog 12 cm dugačkog postoperacijskog ožiljka na desnom laktu iznos od 2.000,00 EUR-a, što ukupno iznosi 16.500,00 EUR-a. Budući da je tužitelj djelomično pridonio nastanku štete u omjeru od 20%, tužitelju je priznata naknada štete zbog povrede prava osobnosti u iznosu od 13.200,00 EUR-a. Slijedom navedenoga, tuženik je dužan tužitelju na ime naknade štete zbog povrede prava osobnosti platiti iznos od 13.200,00 EUR-a sa zateznim kamatama tekućim 26. travnja 2016., odnosno od dana podnošenja odštetnog zahtjeva pa do isplate (tuženik nije osporio da je primio odštetni zahtjev 26. travnja 2016.) sukladno čl. 1103. u vezi čl. 29. st. 1. i 2. ZOO-a. Slijedom navedenoga, odlučeno je kao pod toč. I. izreke.

28. Nadalje, iz Nalaza i mišljenja vještaka proizlazi da je tužitelju je bila potrebna tuđa pomoć i njega radi održavanja osobne higijene, oblačenja, pripreme obroka, nabavke osnovnih potrepština, odvoženja na kontrolne preglede i fizikalnu terapiju kroz 3 mjeseca u trajanju od 4 sata dnevno i tri mjeseca u trajanju od dva sata dnevno, odnosno ukupno 540 sati. Ovaj sud ocijenio kao cijenu sata tuđe pomoći i njege iznos od 6,00 EUR-a po satu, te je sukladno čl. 223. ZPP-a u svezi s odredbom članka 1095. ZOO-a utvrdio da tužitelju pripada pravična novčana naknada na ime tuđe pomoći i njege u iznosu od 3.240,00 EUR-a. Budući da je tužitelj pridonio nastanku štetnog događaja u omjeru od 20%, tuženik je tužitelju dužan platiti naknadu štete za tuđu pomoć i njegu u iznosu od 2.592,00 EUR-a sa zateznim kamatama koje teku od presuđenja, odnosno od 2. listopada 2026. pa do isplate. Naime, naknada štete zbog tuđe pomoći i njege je određena je prema cijenama u vrijeme presuđenja, pa su stoga zatezne kamate na iznos od naknade štete zbog tuđe pomoći i njege dosuđene od dana presuđenja pa do isplate sukladno čl. 1095. ZOO-a, pa je odlučeno kao pod toč. II. Izreke.

28.1. Tužitelj tijekom postupka nije dokazivao niti predlagao izvođenje dokaza radi utvrđenja visine imovinske štete na ime prijevoza koje je imao radi liječenja.

29. U preostalom dijelu tužbeni zahtjev je odbijen kao neosnovan i odlučeno je kao pod toč. III. izreke, odnosno tužbeni zahtjev je odbijen kao neosnovan u dijelu preko dosuđenog iznosa neimovinske štete zbog povrede prava osobnosti odnosno za iznos od 40.555,72 EUR-a sa zateznim kamatama tekućim od 26. travnja 2016. pa

do isplate (tužitelj zahtijevao isplatu neimovinske štete u iznosu od 53.752,74 EUR-a sa zateznim kamata a dosuđen iznos od 13.200,00 EUR-a sa zateznim kamata), kao i u dijelu preko dosuđene naknade imovinske štete, odnosno za iznos od 4.044,14 EUR-a sa zateznim kamata, kao i u dijelu zateznih kamata koje su na imovinsku štetu u iznosu od 2.592,00 EUR-a tekle od 18. travnja 2017. do 1. listopada 2026.

30. Odredbom čl. 154. st. 2. ZPP-a propisano je da ako stranka djelomično uspije u parnicu, sud će najprije utvrditi postotak u kojem je svaka od njih uspjela, nakon toga će utvrditi iznos pojedinih i iznos ukupnih troškova stranke koja je u većoj mjeri uspjela u parnici koji su bili potrebni za svrhovito vođenje postupka te će toj stranci odmjeriti naknadu dijela takvih ukupnih troškova koji odgovaraju postotku koji je preostao nakon navedenog obračuna postotka u kojima su stranke uspjele u parnici. Omjer uspjeha u parnici ocjenjuje se prema konačno postavljenom tužbenom zahtjevu, vodeći računa i u pogledu dokazivanja osnove tužbenog zahtjeva.

30.1. U konkretnom slučaju, tužitelj je u sporu uspjela 52% (tužitelj je sa osnovom uspio 80% jer joj je od uspjeha s osnovom oduzet dio doprinosa jer s tim dijelom osnove nije uspio 24%, te mu uspjeh u sporu iznosi 52%). Nadalje, tuženik je u sporu uspio 48% (sa osnovom je uspio 20% i sa visinom 76%, pa mu uspjeh u sporu iznosi 48%).

30.2. Nadalje, od uspjeha tužitelja koji je u većoj mjeri uspio u sporu oduzet je postotak uspjeha tuženika, pa uspjeh tužitelja iznosi 4%. Tužitelju je priznat trošak sastava tužbe u iznosu od 1.000,00 EUR-a sukladno Tbr. 7. toč. 1. Tarife o nagradama i naknada za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj 138/2023., u nastavku: Tarifa), trošak zastupanja na ročištima 20. listopada 2017., 19. siječnja 2018., 7. studenog 2018., 18. studenog 2019., 27. svibnja 2022. i 12. ožujka 2024., trošak zastupanja na ročištu 21. studenog 2024., 18. srpnja 2024., 8. lipnja 2026. i 7. rujna 2026. za svako ročište 1.000,00 EUR-a sukladno Tbr. 9. toč. 1. Tarife, te trošak sastava žalbe protiv rješenja od 7. prosinca 2020. i 14. lipnja 2021. za svaku u iznosu od 500,00 EUR-a sukladno Tbr. 10. toč. 1. Tarife, te trošak sastava podneska od 28. studenog 2024., 23. veljače 2026. za svaki iznos od 1.000,00 EUR-a sukladno Tbr. 8. toč. 1. Tarife, što sveukupno iznosi 14.000,00 EUR-a uvećano za 25% PDV-a iznosi 17.500,00 EUR-a. Budući da je tužitelj u sporu uspio 4%, tužitelju pripada naknada troška postupka u iznosu od 700,00 EUR-a, uvećano za 500,00 EUR-a predujma za vještačenje, što sveukupno iznosi 1.200,00 EUR-a sa zateznim kamata tekućim od 2. listopada 2026. pa do isplate.

30.3. Tužitelju nije priznat trošak zastupanja na ročištima 7. rujna 2017. jer je isto odgođeno prije raspravljanja, trošak zastupanja na ročištima 25. svibnja 2018., 27. lipnja 2018., 15. veljače 2019., 4. travnja 2019. jer ista nisu niti održana. Nadalje, tužitelju nije priznat trošak zastupanja na ročištu 23. rujna 2019., 27. veljače 2020. i 8. rujna 2020. jer isti nije niti bio prisutan na navedenim ročištima. Isto tako, tužitelju nije priznat trošak sastava odštetnog zahtjeva jer isti ne priliježe spisu (tijekom postupka tuženik nije osporio da je podnesen odštetni zahtjev 26. travnja 2016., ali tužitelj nije dostavio da je odštetni zahtjev podnio punomoćnik (pa da bi imao pravo na naknadu troška) a ne tužitelj osobno).

30.4. Slijedom navedenoga, odlučeno je kao pod toč. IV. i V. izreke.

31. Isto tako, imajući na umu uspjeh stranaka u sporu i odredbu čl. 154. st. 2. ZPP-a, a kako je to prethodno obrazloženo u prethodnim odlomcima, tuženiku ne pripada naknada troška postupka, te je odlučeno kao pod toč. VI. izreke.

Osijek, 2. listopada 2026.

Sutkinja
Helena Topić Vuković

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ove presude stranke mogu podnijeti žalbu u roku od petnaest dana od dana dostave prijepisa presude. Žalba se podnosi pisano, u četiri istovjetna primjerka, putem ovog suda županijskom sudu.

DOSTAVITI:

1. Punomoćnik tužitelja
2. Punomoćnik tuženika

Broj zapisa: **9-3088e-12cbd**

Kontrolni broj: **0edf2-676b6-b24c5**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Osijeku** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.